

alles verschoven
alles geshift
zijn we nu wakker
of geschift
of zijn we collectief
waar en waarachtig
door de deur gegaan
vreemd voel ik mij
stilstaan
tussen de tijd
ik zie alle lijnen kronkelen
de mijne fonkelen
knipogend lonken
met haar pad naar mij
ik stap naar voren
armen gestrekt
handen op de tast
blind spring ik van de klif
in de diepte van
mijn nieuwe leven
even paniek
aarzeling
de vrouwenkring voelt
warm en veilig
heilig vuur dat in mij brandt
zelfs alleen
steen en aarde
houden mij
houden waarde
oud en eeuwig
zijn zij mijn weg
van woorden

Mijn week in 100 woorden - Week15-2022
Eef Lanoye